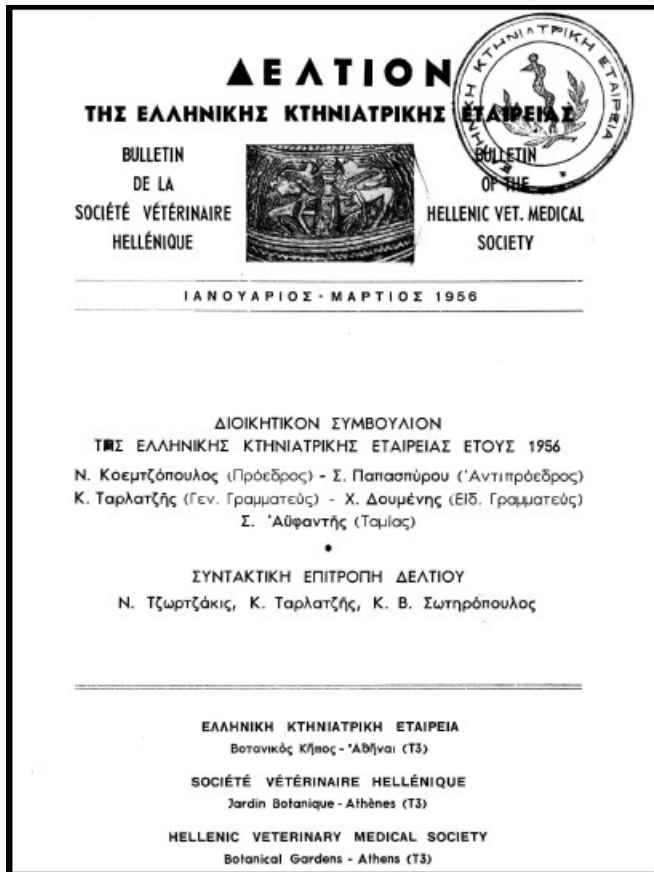

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 7, No 1 (1956)

Correspondence

Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

doi: [10.12681/jhvms.17662](https://doi.org/10.12681/jhvms.17662)

Copyright © 2018, Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

Εταιρεία Ε. Κ. (1956). Correspondence. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 7(1), 41–44.
<https://doi.org/10.12681/jhvms.17662>

ΣΤΗΛΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

Π ρ ό ς

τὴν Συντακτικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Δελτίου τῆς Ἑλληνικῆς Κτηνιατρικῆς Ἐταιρείας.

Ἄ ξ ι ό τ ι μ ο ι Κ ύ ρ ι ο ι,

Δὲν θὰ ἀπαντοῦσα εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κτηνιάτρου κ. Μανιᾶ, τὴν δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ Δελτίον σας τοῦ τελευταίου τριμήνου τοῦ 1955, ἂν δὲν περιείχοντο εἰς αὐτὴν παρανοήσεις καὶ ἀνακριβεῖαι τινες ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζει τὴν ἐπιχειρηματολογίαν του. Ἄντικροῦον τὰς θέσεις τῆς πρώτης ἰδικῆς μου ἐπιστολῆς.

1. Ὁ κ. Μανιᾶς ἰσχυρίζεται ὅτι μὲ ἀνακαλύπτει ἀντιφάσκοντα καὶ γράφει : «... διὰ τοῦ δευτέρου συλλογισμοῦ ἀναιρεῖ (ὁμιλεῖ πάντοτε περὶ ἐμοῦ) ἀπολύτως τὸν πρῶτον διότι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀποδίδεται ὑπὸ μιᾶς τροφῆς σφρίγος καὶ μεγαλυτέρα ἂν οὐχ ἄλλ' ἐν ταύτῳ νὰ μὴ ἀποδίδεται ἀνάλογον ἔργον».

Πλήρης ἡ παρανόησις ! Μὰ πρὸς Θεοῦ ὅταν μία οὐσία προσδίδει σφρίγος εἰς ἓνα ὄργανισμὸν σημαίνει ὅτι κατὰ τὴν καταβολὴν τοῦ ἔργου διαρκοῦντος τοῦ σφρίγος διαπανάται ἡ προσδίδουσα τὸ σφρίγος οὐσία ; Δυνατὸν μία οὐσία νὰ προσδίδῃ σφρίγος ἀλλὰ νὰ μὴ ἀποτελεῖ κἂν θρεπτικὸν στοιχείον δυνάμενον νὰ ἀποδώσῃ ἔργον. Προκαλεῖ μιὰ οὐσία σφρίγος ἀλλὰ διὰ τὴν παραγωγὴν τοῦ ἔργου κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ σφρίγους δαπανῶνται ὑπὸ τοῦ ὄργανισμοῦ θρεπτικὰ στοιχεῖα. Δυνατὸν ἡ προκαλοῦσα τὸ σφρίγος τροφή νὰ ἔχῃ τοιαῦτα ἐπαρκῆ διαθέσιμα θρεπτικῶν στοιχείων, ἀλλὰ δυνατόν νὰ ἔχῃ ἀνεπαρκῆ διαθέσιμα θρεπτικῶν στοιχείων καὶ νὰ χρησιμοποιηθοῦν καὶ ἄλλαι πηγαι θρεπτικῶν στοιχείων ὑπὸ τοῦ ὄργανισμοῦ διὰ τὴν παραγωγὴν τοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ σφρίγους παραγομένου ἔργου.

2. Αὐτὰ τὰ ὁποῖα περὶ . . . βιοφυσικῆς ὀψίμως μᾶς διδάσκει ὁ κ. Μανιᾶς δὲν εἶναι ἀρκετὰ διὰ νὰ διασκεδάσουν τὸ ἀπόφθεγμα, ὅτι δὲν ἰσχύει ὁ νόμος τοῦ Rubner εἰς τὴν Ζωοτεχνίαν, ἀφοῦ παραδέχεται ὅτι ἰσχύει εἰς «ἀπολύτως ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις» (ἄλλωστε καὶ ἐγὼ προῦποθέσεις ἀνέφερον), ἀλλὰ τυγχάνουν «μηδαμινῶ ζωοτεχνικοῦ ἐνδιαφέροντος». Ἄλλὰ ὅταν συγγράφει τις ἐπιστημονικὰς μελέτας δὲν ἀποφθέγγεται, ἀλλὰ ὅπου ὑπάρχει ἐπιφύλαξις ἐπιφυλάσσεται. Πάντως, ὄχι ἐκ τῶν ὑστέρων. Ἐγὼ δὲν ἔκρινα τὰς γνώσεις τοῦ κ. Μανιᾶ, ἀλλὰ τὰ γραφόμενα εἰς τὴν μελέτην του. Καὶ ἐπειδὴ πολὺν θόρυβον κάμνει περὶ τῆς δημοσιεύσεως περιλήψεως τῆς μελέτης του εἰς τὸ περιοδικὸν «Ζωοτεχνία» σᾶς γνωρίζω ὅτι πολλὰ ἐκ τῶν σημείων διὰ τὰ ὁποῖα αἰτιῶμαι τὴν μελέτην του ταύτην καὶ δίδουν περὶ αὐτῆς τὴν ἐντύπωσιν τὴν ὁποίαν ἐνεφάνισα διὰ τῆς πρώτης μου ἐπιστολῆς, δὲν ἀναφέρονται εἰς τὴν ἐν λόγῳ περίληψιν. Οὕτε φυσικὰ ἀναφέρεται ὅτι δὲν ἰσχύει ὁ νόμος τοῦ Rubner εἰς τὴν Ζωοτεχνίαν.

3. Ἐπὶ τῆς ἀπορίας τοῦ πῶς εἶναι δυνατόν 332 gr. χαρούπιων νὰ παράγουν 1 kg. γάλακτος ἐνῶ στεροῦνται τοῦ ἀναλόγου λευκώματος, ὁ κ. Μανιᾶς γράφει ὅτι εἰς τὸ σιτηρέσιον ὑπάρχει «ἀφ' ἐνός μὲν μία βασικὴ ἰσοσταθμισμένη μερὶς συντηρήσεως τοῦ ζώου, ἀφ' ἑτέρου δὲ μία ἰσοσταθμισμένη μερὶς παραγωγῆς εἰς ἣν τὰ χαρούπια καλύπτουν. Ἐνα ποσοστὸν σακχάρων καὶ ἄλλων συστατικῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν ἰσορροπίαν τῆς τελευταίας ταύτης μερίδος». Δηλαδὴ εἰς τὴν περίπτωσίν μας ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα θὰ ἰσοσταθμίσουν τὴν μερίδα παραγωγῆς θὰ εἶναι τὰ σάκχαρα καὶ τὰ ἄλλα συστατικὰ ποῦ περιέχουν τὰ χαρούπια. Ἐπομένως, ἂν συμπεραίνω καλῶς, μόνον μὲ τὰ 332 gr. χαρούπιων θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἰσοσταθμισθῇ ἡ μερὶς διὰ νὰ παράγῃ τὸ ζῶον 1 kg. γάλακτος. Ἄλλὰ ἡ μερὶς παραγωγῆς δύναται κάλλιστα νὰ ἰσοσταθμισθῇ μὲ οἰανδήποτε, τελείως διαφορετικῆς χημικῆς συνθέσεως τροφήν,

ἀρκεῖ νὰ εἶχε ἡ τροφή αὕτη τὴν ἰδίαν ἐνεργειακὴν ἀξίαν κατὰ τὴν παραγωγὴν γάλακτος τὴν ὁποίαν θὰ εἶχον τὰ 332 gr. χαιροπίων. Καὶ τὸν ὄρον ἐνεργειακὴ ἀξία ἐπιμερῶς ἀποφεύγει νὰ χρησιμοποιήσῃ ὁ κ. Μανιάς. Καὶ ἴσως εἶναι ὁ μόνος ὄρος τὸν ὁποῖον θὰ ἤδύνατο νὰ χρησιμοποιήσῃ διὰ νὰ ἐξηγηθῇ.

4. Εἶναι ἀνακριβὲς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἰς τὴν ἐπιστολὴν του ἰσχυρίζεται ὁ κ. Μανιάς ὅτι δηλαδὴ διὰ τοὺς «ἀγρότας-Ζωοτέχνους» γράφει ὅτι δὲν κατανοοῦν ἢ δὲν γνωρίζουν τὰς μονάδας μετρήσεως τῶν ζωοτροφῶν καὶ ὄχι διὰ τοὺς ἐπιστήμονας. Ὁ καθεὶς δύναται νὰ διαβάσῃ εἰς τὴν μελέτην του εἰς τὴν σελίδα 7 στίχον 22 ὅτι «δὲν γνωρίζουν ἢ δὲν ἀντιλαμβάνονται . . . πολλοὶ καὶ τῶν τεχνικῶν ἀκόμη» καὶ εἰς τὴν σελίδα 9 στίχον 6 ὅτι «Αἱ μονάδες δὲν εἶναι καλῶς γνωσταὶ εἰς τοὺς ἀγρότας καὶ ζωοτέχνους». Δὲν φαντάζομαι διὰ τοῦ ὄρου «Τεχνικοὶ» νὰ ἐννοεῖ τοὺς ἀγρότας οὔτε διὰ τῆς φράσεως «εἰς τοὺς ἀγρότας καὶ ζωοτέχνους» νὰ ἤθελε νὰ ἐννοήσῃ τοὺς «Ἀγρότας - Ζωοτέχνους». Ἦτο ὁμολογουμένως λῆαν ἀτυχῆς ἡ διαπίστωσις τοῦ ὅτι οἱ τεχνικοὶ καὶ οἱ ζωοτέχναι δὲν γνωρίζουν ἢ δὲν ἀντιλαμβάνονται τὰς μονάδας μετρήσεως τῶν ζωοτροφῶν!

5. Ὁ κ. Μανιάς διὰ τῆς ἐπιστολῆς του ἐπανερχεται ἐπὶ τῆς βιολογικῆς ἀξίας τοῦ λευκώματος τῆς βρώμης ἰσχυριζόμενος καὶ πάλιν ὅτι ὁ Mitchell ἔχει δώσει διὰ τοὺς ἐπίμους β.ἀ. 78 διὰ τὸ λεύκωμα τῆς βρώμης καὶ β. ἀ. 67 διὰ τὸ λεύκωμα τοῦ σίτου. Ἄλλ' ἐὰν τούτο πράγματι συμβαίνει τότε ὁ κ. Μανιάς εἶναι ἀσυνεπὴς πρὸς τὰς ἐκ τῶν ὑστέρων διδασκαλίας του διότι εἰς τὴν μελέτην του δὲν ἀναφέρει εἰς ποῖον εἶδος ζώου ἡ βρώμη ἔχει β.α. 78 καὶ διότι χρησιμοποιεῖ τὸ δεδομένον τοῦτο τὸ ὁποῖον ἰσχύει (κατὰ τὸν κ. Μανιᾶν πάντοτε) διὰ τοὺς ἐπίμους, διὰ νὰ ὑποστηρῆ τὴν ἀνωτερότητα τῆς βρώμης εἰς τοὺς . . . ἵππους. Αὐτὸ μοιάζει μὲ τὸ «δάσκαλε πὺ δίδασκες . . .».

Παραθέτω κατωτέρω μερικὸς ἀριθμοὺς διδομένους ὑπὸ τοῦ Mitchell εἰς ἄρθρον του εἰς τὴν Journal of Biological Chemistry 95, σελ. 263 - 281 καὶ ἐπιβεβαιωμένους καὶ σήμερον (1955) ὑπὸ αὐτοῦ τοῦτοῦ τοῦ Mitchell εἰς Γερμανικὸν δημοσίευμα τὸ ὁποῖον ἔχω εἰς χεῖρας μου, οἱ ὁποῖοι ἀριθμοὶ δὲν συμφωνοῦν μὲ τοὺς ὑπὸ τοῦ κ. Μανιᾶ διδομένους (βρώμη β. ἀ. 78 σίτος β. ἀ. 67).

Ἀριθμοὶ τοῦ Mitchell

Ζωϊκοὶ μῦες (Animal muscle)	Βιολογικὴ ἀξία :	76
Σόγια (Soybeans)	>	> 75
Βρώμη (Oats)	>	> 65
Ἀραβόσιτος (Whole corn)	>	> 62
Σίτος (Whulewhat)	>	> 67

Καὶ τὰ πειράματα τοῦ Mitchell εἶναι βεβαίως ἐπὶ ἐπιμῶν (rats).

6. Ἀνακριβῶς ὁ κ. Μανιάς πληροφορεῖ τοὺς ἀναγνώστας σας ὅτι ὁ Morisson ἀπὸ οικονομικοὺς λόγους ἀναγκάζεται νὰ συστήσῃ μίγμα καρπῶν ἀντὶ βρώμης μόνης κατὰ τὴν διατροφὴν ἐργαζομένων ἵππων. Ἴδου ἡ περιεκτικὴ τοῦ Morisson ἐκ τοῦ βιβλίου του Feeds and Feeding σελίς 494 στίχος 9 - 13 τῆς 21ης ἐκδόσεως : «While oats are unexcelled for horses both scientific experiments and the experience of farmers have shown clearly that other grains and also combination of grains and other concentrates may be substituted for oats without injury to the condition, the wind, the endurance or even the spirit of horses». Τὸ ὁποῖον σημαίνει ὅτι : «Ἐνῶ ἡ βρώμη εἶναι ἀπαράμιλλος διὰ τοὺς ἵππους, ἐπιστημονικὰ πειράματα καὶ ἡ πείρα τῶν ἀγροτῶν ἔδειξαν καθαρῶς ὅτι ἄλλοι σπόροι καθῶς

ἐπίσης συνδυασμοὶ σπόρων καὶ ἄλλων συμπεπυκνωμένων τροφῶν μποροῦν νὰ εἶναι ὑποκατάστατα διὰ τὴν βρώμην χωρὶς ζημίαν εἰς τὴν καλὴν κατάστασιν, τὸν ἀέρα, τὴν ἀντοχὴν ἢ ἀκόμη καὶ εἰς τὸ σφρίγος τῶν ἵππων».

Αὐτὰ λέγει ὁ Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Cornell Morrison, τὰ ἀντίθετα ἰσχυρίζεται εἰς τὴν μελέτην του ὁ κ. Μανιάς.

Ἄλλὰ ὁ κ. Μανιάς ὀλίγον ἐπρόσθετε τὰ βιβλία κύρους. Ἐάν τὰ ἐπρόσθετε ὡς ἄφειλε δὲν θὰ ἔλεγε εἰς τὴν ἐπιστολὴν του ὅτι «Οὐδόλως ἰσχύει τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Μανιάτη ἀναφερόμενον ὅτι καὶ ὅτι προκαλεῖ τὴν κανονικότητα τῆς λειτουργίας τοῦ πεπτικῆς συστήματος διότι ἡ βρώμη δημιουργεῖ μίαν χαλαρὰν μάζαν εἰς τὸν στόμαχον τοῦ ζῴου εὐκίνητον δι' ὃ καὶ δὲν προκαλεῖ (τὰ εἰρωνικὰ ἀποσιωπητικὰ εἶναι τοῦ κ. Μανιά) κοιλιακούς», διότι αὐτὸ δὲν τὸ λέγω ἐγὼ ἀλλὰ πάλιν ὁ Morrison εἰς τὸ αὐτὸ βιβλίον του καὶ εἰς τὴν σελίδα 493 § 689. Ἴδου τὸ ἀγγλικὸν κείμενον: «Because of the bulky hulls oats are the safest of all grains for the horse. They form a loose mass in the stomach that can be easily digested, while such heavy feeds as corn, wheat or barley tend to pack sometimes causing colic». Αὐτὰ γράφει ὁ Morrison, ὁ κ. Μανιάς ὁμοῦς τὰ εἰρωνεύεται μὲ ἀποσιωπητικὰ !!

Ἐπὶ τὰς συνθήκας λοιπὸν ταύτας δὲν προτίθεται νὰ δώσω συνέχειαν εἰς τὴν συζήτησιν.

Εὐχαριστῶ διὰ τὴν φιλοξενίαν

Παν. Κ. Μανιάτης

Γεωλόγος - Ζωοτέχνης

BIBLIOKRISIAI

ΚΩΝΣΤ. ΒΛΑΧΟΥ, Καθηγητοῦ τῆς Μαιευτικῆς ἐν τῇ Κτηνιατρικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης: **1ον. Σημειώσεις μαιευτικῆς μετὰ παθολογίας νεογενήτου. 2ον. Σημειώσεις τεχνητῆς σπερματεγγύσεως.**

Ὁ γράφων εἶναι εὐτυχῆς ὁσάκις τοῦ δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ ἀναφέρῃ καὶ νὰ σχολιάσῃ τὴν ἐκδοσὴν καὶ νέου Κτηνιατρικοῦ Συγγράμματος τὸ ὁποῖον ἔρχεται νὰ ἐμπλουτίσῃ τὴν μέχρι σήμερον τόσον πτωχὴν Ἑλληνικὴν Κτηνιατρικὴν Βιβλιογραφίαν.

Ἦδη, μετὰ τὰς Σημειώσεις Συγκριτικῆς Ἀνατομικῆς καὶ Ἱστολογίας τοῦ καθηγητοῦ κ. Σ. Μιχαήλ, καὶ ὁ καθηγητὴς κ. Κ. Βλάχος ἐξέδωκε τὰς ἐν ἐπικεφαλίδι ἀναφερομένας Σημειώσεις Μαιευτικῆς καὶ Τεχν. Σπερματεγγύσεως.

Ἐάν καὶ αἱ Σημειώσεις αὗται προορίζονται κυρίως διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν φοιτητῶν τῆς Κτηνιατρικῆς Σχολῆς, ἀποτελοῦσιν ἐν ἀπολύτως ὀλοκληρωμένον καὶ συγχρονισμένον σύγγραμμα περιέχον πάντα τὰ χρήσιμα δεδομένα ἀλλὰ καὶ ἐμπλουτισμένον μὲ ὅλας τὰς νεωτέρας προσκτήσεις τῆς Ἐπιστήμης.

Αἱ ἀνωτέρω σημειώσεις διαιροῦνται εἰς δύο τόμους. Ὁ πρῶτος, ἀσχολεῖται τὸ μὲν μὲ τὴν κυρίως Μαιευτικὴν (Φυσιολογία καὶ Παθολογία τοῦ θήλεος κατὰ τὴν ἐγκυμοσύνην, τὸν τοκετὸν καὶ τὴν λοχείαν ὡς καὶ τὴν ὑγίεινὴν τοῦ νεογενήτου) τὸ δὲ μὲ τὴν στειρότητα (Φυσιολογίαν καὶ Παθολογίαν τῆς ἀναπαραγωγῆς καὶ τῶν μαστῶν).

Ὁ δεύτερος Τόμος (Σημειώσεις Τεχν. Σπερματεγγύσεως) μετὰ βραχείαν ἱστορικὴν ἀνασκόπησην τοῦ θέματος περιλαμβάνει τὴν φυσιολογίαν τοῦ γεννητικοῦ συστήματος τοῦ ἄρρενος, τὴν τεχνικὴν τῆς Τεχν. Σπερματεγγύσεως γενικῶς ὡς καὶ

τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῆς εἰς τὰ διάφορα ζῶα (βοοειδῆ, πρόβατα, αἴγας, καὶ μόνοπλα) εἰδικώτερον.

Δεδομένης τῆς ὁσημέραι αὐξοῦσης σπουδαιότητος τῶν νοσημάτων τῆς ἀναπαραγωγῆς, ὡς καὶ τῆς εὐρείας ἐφαρμογῆς τῆς Τεχνητῆς Σπερματεγγύσεως εἰς τὰ κατοικίδια ἡμῶν ζῶα, ἡ ἐκδοσις τοῦ συγγράμματος τοῦ κ. Βλάχου τὸ ὁποῖον χαρακτηρίζεται ἀπὸ πληρότητα ἐννοιῶν, γλαφυρότητα γλώσσης καὶ πλοῦτον ἐπιστημονικῶν δεδομένων προορίζεται νὰ προσφέρῃ πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς πάντας τοὺς συναδέλφους εἰδικώτερον δὲ τοὺς ἀσχολουμένους μὲ τὰ ἐπίκαιρα ταῦτα θέματα.

K.B.T.

A. Γ. ΠΑΝΕΤΣΟΥ : Συμβολὴ εἰς τὴν μελέτην τῶν τριχομοναδῶσεων τῶν κατοικιδίων πτηνῶν ἐν Ἑλλάδι. (Διατριβὴ ἐπὶ ὑψηλοῖς, Θεσσαλονίκη 1954).

Ἐν τῇ ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον διατριβῇ τοῦ ὁ ἐκλεκτοῦ συναδέλφου κ. Ἀγ. Πανέτσου, πραγματεύεται ἐν ἐκτίσει περὶ τῶν τριχομοναδῶσεων τῶν πτηνῶν, αἱ ὁποῖαι διεγνώσθησαν τὸ πρῶτον ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ τοῦ συγγραφέως τὸ 1952

Ἡ ἐν λόγῳ μελέτῃ διαιρεῖται εἰς τρία μέρη :

Τὸ πρῶτον, περιλαμβάνει γενικὰς περὶ τριχομονάδων γνώσεις. Τὸ δεύτερον, ἀφιερῶνται εἰς τὴν βιβλιογραφικὴν περιγραφὴν τῶν τριχομοναδῶσεων τῶν κατοικιδίων πτηνῶν καὶ τὸ τρίτον τέλος, περιλαμβάνει τὴν προσωπικὴν τοῦ συγγραφέως συμβολὴν εἰς τὴν μελέτην τῶν ἀνωτέρω νόσων παρ' ἡμῶν.

Εἰς τὸ τελευταῖον τοῦτο μέρος ὁ συγγραφεὺς περιγράφει τὰς διαπιστωθείσας ὑπ' αὐτοῦ μορφὰς τριχομοναδῶσεων ἐπὶ ὀρνίθων, περιστερῶν, νεοσσῶν, μελεαγρίδων κ.λ.π., Ἐπὶ τῶν περιστερῶν παρετήρησεν μίαν ἄγνωστον μέχρι σήμερον ἐντόπιον, τὴν ὀφθαλμικὴν. Ἐν συνεχείᾳ προβαίνει εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν τριχομονάδων ἐν καθαρᾷ καλλιέργειᾳ τόσον εἰς εἰδικὰ θεραπευτικὰ ὑποστρώματα, ὅσον καὶ ἐντὸς ἐμβρυοφόρων ὠν ὀρνίθων, ἐπιτυχῶν ἀκολούθως τὴν πειραματικὴν ἀναπαραγωγὴν τῆς νόσου ἐπὶ νεοσσῶν καὶ ὀρνιθίων. Τέλος, ὁ συγγραφεὺς, κατόπιν μακρῶν δοκιμῶν διὰ διαφόρων χημειοθεραπευτικῶν καὶ ἀντιβιοτικῶν μέσων, κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅπερ ἀποτελεῖ σημαντικὴν συμβολὴν αὐτοῦ εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς θεραπείας τῆς νόσου, ὅτι ἡ φαινοθειαιζίνη θεραπεύει πλήρως τὰς τριχομοναδῶσεις, ἰδίᾳ τοῦ ἐντέρου, τῶν κατοικιδίων πτηνῶν.

Ἡ ἐξ 152 σελίδων διατριβὴ αὕτη, περιέχουσα πλείστας εἰκόνας καὶ ἄφθονον βιβλιογραφίαν, γεγραμμένη δὲ εἰς γλῶσσαν ἀπλὴν καὶ γλαφυράν, ἀποτελεῖ πολῦτιμον συμβολὴν τοῦ συγγραφέως εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς ἑλληνικῆς κτηνιατρικῆς ἐπιστήμης.

K.B.T.

ΔΙΟΝ. Π. ΤΟΥΛΙΑΤΟΥ, ἱατροῦ : Ἀρρώστιες, γίαιτροὶ καὶ Φάρμακα. Ἀθήναι 1956

Σπανίως ἔχει κανεὶς τὴν καλὴν τύχην νὰ ἀναγνῶσῃ ἐν βιβλίῳ τὸ ὁποῖον νὰ εἶναι ταῦτοχρόνως τόσον διδακτικὸν ἄλλὰ καὶ τόσον ἐπαγωγόν.

Πράγματι τὸ βιβλίον τοῦ κ. Τουλιάτου εἶναι πραγματικὴ Ἱατρικὴ Ἐγκυκλοπαιδεῖα ἡ ὁποία χάρις εἰς τὸν εὐχάριστον τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον εἶναι συγγεγραμμένη ἀπευθύνεται πρὸς πάντα διανοούμενον τὸν ὁποῖον ἐνδιαφέρει ἡ Ἐπιστὴμη χωρὶς οὐδὲλως νὰ τον κουράξῃ.

Τὸ κατόρθωμα ὁμως αὐτοῦ νὰ συνδυάξῃ τις τὸ διδακτικὸν μὲ τὸ ἐπαγωγόν, μόνον ἀνθρώποι προικισμένοι μὲ λογοτεχνικὸν ταλαντὸν συμπληρούμενον ἀπὸ ἀπερραντὸν μόρφωσιν δύνανται νὰ πραγματοποιήσῃ.

Ἰδιαιτέρων πάντως ἐνδιαφέρον τὸ ὄραϊον τοῦτο βιβλίον παρουσιάζει διὰ τοὺς κ.κ. Ἱατροὺς καὶ Κτηνιάτρος διότι κατατοπίζει αὐτοὺς ἐπὶ τῆς τεραστίας συμβολῆς τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ πνεύματος εἰς τὴν δημιουργίαν τῆς συγχρόνου Ἱατρικῆς Ἐπιστήμης.

Ὅφείλονται ὅθεν χάριτες εἰς τὸν συγγραφεὴ ὁ ὁποῖος μὴ φειδόμενος κόπων καὶ δαπανῶν ἐξέδωκε ἐν τόσον εὐχάριστον καὶ χρήσιμον βιβλίον.

K.B.T.